KÁZÁNÍ **4. neděle po sv. Trojici** **10.7.2022**

J 8,31-32 **(čtení: J 8,28-46)**

Ježíš řekl Židům, kteří mu uvěřili: „Zůstanete-li v mém slovu, jste opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými.“

Bratři a sestry,

co jsme slyšeli minulou neděli z Ježíšova podobenství? Že jedna věc je poklad Božího království objevit, a druhá ho získat. Dnes vlastně podobně slyšíme Pána Ježíše: jedna věc je ho uslyšet a uvěřit. A druhá věc je v jeho slovu zůstávat, ve víře setrvávat. A tím se opravdu stávat jeho učedníky.

Ježíš to říká všem, kteří mu uvěřili: vaše víra není trvalý stav a zisk. Potřebujete zůstávat v tom, co vám říkám, co vás učím, k čemu vás vedu, co vám zaslibuju. Žijte z mých slov, žijte má slova. Tak se budete stávat opravdu lidmi mně podobnými. Tak poznáte pravdu, která vás učiní svobodnými. A to my přece opravdu potřebujeme a chceme.

Přátelé, slyšíme tuhle výzvu. A já dnes mohu a chci nejdřív říct velmi osobně. Jaká je to dobrota, úleva a milost. Když slyším, že v tom, v čem se třeba zrovna plácám, mohu zůstat v Ježíšovu slovu. Někdy to může být až tak, jako by mě někdo vytáhl z vln, které mě berou sílu, na záchranný člun. Jindy jako bezpečný a jasný prostor ve všelijakém zmatku. A já v něm mohu být a zůstávat. A proto nemusím zůstat ve své ubohosti, ve zmatku a skleslosti, ve výčitkách z toho, jaký jsem a nejsem. Ale mohu zůstávat v jeho slovu, plném milosti a pravdy.

Když Ježíš říká, abychom zůstali v jeho slovu, jde o to, abychom zůstávali v živém vztahu s ním. V poznávání, kým je. Co chce a činí Bůh Otec skrze něho. A jak v tom myslí na nás, jak počítá s námi. Abychom se měnili v lidi jemu podobné.

K tomu zřejmě vedou ta jeho následující slova: ***Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými.*** O jaké pravdě Ježíš mluví? Ze souvislostí evangelia i toho dnešního oddílu se dovídáme, že Ježíš myslí pravdu Boží, živou. Poznáte pravdu souzní s „poznáte, že já jsem to“. Že když vás Syn osvobodí, budete skutečně svobodní. A posléze, že „já jsem ta cesta, pravda a život“.

Ale zase vnímám, jak mi to pochopení Ježíšových slov uniká. Jak je nemůžu jednoduše zachytit a vyslovit. Asi proto, že to poznání pravdy nemůžeme mít předem a hned. Ale právě až když v tom slovu zůstaneme, aby k nám samo promluvilo. A stalo se nám pravdou, která nás osvobodí. A tak prosím: Pane, promluv. Dej se nám poznat, jako pravda, která nás osvobodí. Od všech lží, polopravd, klamů a sebeklamů. Od klamné sebejistoty, falešné pýchy i klamných mindráků, falešných pocitů vlastní ubohosti. Od všeho, co nás zavádí, deptá, bere nám životní sílu a naději. Od všeho zlého, co nás spoutává ve strachu, ničí náš život a naše vztahy.

Bratři a sestry, i to dnes slyšíme. Světlo pravdy ve slovech Ježíše odhaluje a demaskuje temnotu. Ďábelskost lži a všech lží. I to, jak ti, kteří se sami mají za lidi víry, a cítí se sami svobodní a jistí svým členstvím v Boží lidu, mohou být sami chyceni v sebeklamu. Když sice Kristu uvěřili, ale ukazuje se v rozhovoru s ním, že ho ve skutečnosti nepotřebují. Jsou přece svobodní i bez něj. Mají přece svou pravdu, která se jim zdá jasná a pevná. Uvěřili Ježíši, ale

ostré světlo jeho řeči je jim najednou protivné a nesnesitelné. I tohle vyplývá z těch Ježíšových slov: ***Zůstanete-li v mém slovu*** - jestli má slova snesete a setrváte v nich - ***jste opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými.***

Jak je to vlastně? Je každá pravda osvobozující? Je každá pravda, kterou jsme někde slyšeli nebo četli, kterou jsme někomu řekli nebo někdo ji řekl nám, osvobozující? Myslím že ne. Je ta naše pravda osvobozující?

Pravda, o které mluví Ježíš, je osvobozující. Vysvobozuje ze lží, i z těch nejskrytějších a nejzamaskovanějších klamů a sebeklamů. Vysvobozuje nás ze zla, které je od začátku se lží spojeno. Vysvobozuje nás z našich hříchů i ze všech strachů. Dává svobodu a odvahu zůstat věrný poznané pravdě, věrný Kristu, jeho slovům, své víře.

Dva hodně odlišné svědky a inspirátory toho chci pro nás zmínit závěrem.

Dobře tušíte, tím prvním je M. Jan Hus. Kdo by neznal ten nejznámější Husův citát: *„Protož věrný křesťane, hledej pravdy, slyš pravdu, uč se pravdě, miluj pravdu, prav pravdu, drž pravdu, braň pravdy až do smrti.* Ale kdo ji pro sebe bere jako osobní mravní výzvu? A taky málokdo zná, jak pokračuje: *nebť pravda tě vysvobodí od hřiecha, od ďábla, od smrti duše a konečně od smrti věčné, jenž jest odlučenie věčné od milosti Boží.“* Jan Hus poznal Krista jako pravdu, která je měřítkem všech pravd i autorit. Jako pravdu osvobozující i závaznou. Nezmiňuju ho, aby nám byl nějakým nedostižným vzorem nebo dokonce břemenem. Zmiňuju ho jako povzbuzující výzvu. Jak dokáže člověka osvobodit pravda, kterou pozná v Kristu, když zůstává v jeho slovech, jemu věřící a věrný. Přitom i takový Hus se *pravdy dobíral postupně a jistě nikoli bez otřesů a bez bolestných rozchodů* – jak napsal A. Molnár. Anebo, jak napsal F.M. Bartoš: *Pomalu, ne bez patrné těžkopádnosti venkovského synka, rostl Husův obzor a program.“* I Jan Hus byl člověk na cestě k pravdě, která osvobozuje. Jako ty a já.

Pěkně tenhle proces vyjádřil zpěvák slavné křesťanské kapely U2 Bono, který uvěřil v 16 letech, dva roky po smrti své matky: *Povahu člověk nezmění jenom tak, chce to svůj čas… Slyšel jsem o lidech, kteří prodělali zázračný obrat a ze dne na den změnili svůj život: zbavili se závislosti po jediné modlitbě, zachránili svůj vztah, když jej oba „svěřili Bohu“. Ale se mnou to bylo jinak. Neplatí pro mě „byl jsem ztracený, ale našel jsem cestu“. Přesnější by bylo říct „byl jsem doopravdy ztracený, ale teď zrovna jsem ztracený o kousek míň“. A potom zase o kousek míň a znovu o kousek míň. To je pro mě duchovní život. Postupné předělávání a spouštění počítače v pravidelných intervalech, čtení odstavců napsaných malými písmeny v provozní příručce. Kousek po kousku mě to přetvořilo k lepšímu obrazu. Trvalo to léta, a ještě to není u konce.“*

Tak tedy, bratři a sestry, krok po krůčku nás pravda osvobozuje! Tak je to s námi, Bohu díky, nadějné.

Tichá chvíle

Modleme se: Nebeský Otče, děkujeme, že pravdu nemáme my, ale že ji máš Ty a tvá láska k nám. Děkujeme za to, že nás prostřednictvím svého syna Ježíše vždy nově zveš do příbytku svého slova, kde chceš mít společenství důvěry a lásky s námi hříšnými. Děkujeme, že chceš, abychom krok za krokem poznávali pravdu tvé milosti a stávali se svobodnějšími pro lásku opravdovější. Amen. ***P: 309 Zachovej nás při svém slovu***